

בית משפט השלום בקריות

ה"פ 19-10-38329-כפר רוזנוולד (זרעית) ואח' נ' דרעי ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט שלמה מיכאל ארדמן

מבקשים
1. כפר רוזנוולד (זרעית) מושב עובדים להתיישבות
חקלאית שיתופית בע"מ
2. וועד מקומי זרעית

נגד

משיבים
1. רגב דרעי
2. עמותת הכלבים המסוכנים
3. יובל מנדלוביץ
4. רשות מקרקעי ישראל

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

תביעה להוצאת כלבים מסוכנים מתחומו של מושב.

א. העובדות וטענות הצדדים:

1. עניינה של התובענה הינו כ- 80 כלבים מסוכנים המוחזקים על ידי המשיבים 1-3 בחלקה 28 מושב זרעית, כהחזקה זמנית עד מציאת בית הולם לאמצם. המבקשים, מבקשים כי בית המשפט ייתן סעד הצהרתי הקובע כי הפעלת הכלבייה הינה בלתי חוקית ומהווה סכנה לציבור, צו עשה המורה על סילוק הכלבייה הקיימת מהמקום, וצו מניעה האוסר על הפעלתה של הכלבייה במקום.
2. לטענת המבקשים, הכלבייה מצויה באזור המוגדר בתכנית המתאר החלה (ג/10851) כאזור "מגורים משולב במבני משק", אשר אינו מאפשר הפעלת כלבייה במקום. עוד טוענים המבקשים, כי הפעלת הכלבייה נוגדת את הסכם המשבצת עם רשות מקרקעי ישראל, אם משום העברת הזכויות על ידי המשיב 1 למשיבים 2 ו-3 ואם משום שהפעלת הכלבייה אינה למטרה חקלאית, בניגוד לחוזה. המבקשים מוסיפים וטוענים כי בפועל גם יוצאים הכלבים מתחומי שטח חלקה 28 ומשוטטים ביישוב, בניגוד לסעיף 18 לחוק הסדרת הפיקוח על כלבים, התשס"ג-2002. המבקשים טוענים בסיכומיהם, כי משהראו את אי החוקיות, די להם להראות אי נוחות, המצדיקה את הפסקת הפעילות הבלתי חוקית.

בית משפט השלום בקריות

ה"פ 19-10-38329 כפר רוזנוולד (זרעית) ואח' נ' דרעי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 .3. לטענות המבקשים מצטרפת המשיבה מס' 4. משיבה זו טוענת כי המשיב 1 העביר את זכויותיו,
2 בניגוד להסכם המשבצת שלא כדין למשיבים 2 ו- 3. עוד הינה טוענת כי עסקינן בשימוש שאינו
3 חקלאי, אשר הינו שימוש לוואי, אשר הדרך היחידה להכשרתו הינו פעולה על פי החלטה 1316
4 של מועצת רשות מקרקעי ישראל, אלא שהמבקשים לא עשו ניסיון כלשהו, לפעול לפי החלטה
5 זו ולבקש את הכשרת פעילות הכלבייה.
6
7 .4. המשיבים 1-3 מנגד, טוענים כי התובענה אינה מגלה כל עילה כלפיהם. לטענתם, ההליך אינו
8 מתאים להמרצת פתיחה, מאחר ואינו בין המקרים המנויים בתקנות 248-249 לתקנות סדר
9 הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 ואינו מתאים לדיון בבית משפט זה, אלא עניין לפרשנות רשות
10 מקרקעי ישראל. עוד הינם טוענים כי טענות המבקשים אינן רלבנטיות מאחר וטענות להפרות
11 חוקיות אינן מעניינם של המבקשים ואינן בסמכותו של בית משפט זה בגדר הליך אזרחי. ככל
12 ועסקינן בטענות למטרד וכיוצ"ב, טוענים המשיבים 1-3 להרחבת חזית פסולה.
13
14 .5. לגופו של עניין טוענים המשיבים 1-3, כי אין כל הגבלה חוקית, באשר למספר הכלבים שאדם
15 רשאי להחזיק ברשותו. לטענתם, הפעלת הכלבייה חוקית מאחר ועסקינן בגידול בעלי חיים
16 שהינו בגדר פעילות חקלאית כהגדרתה בחוק ההתיישבות החקלאית (סייגים לשימוש בקרקע
17 חקלאית ובמים), התשכ"ז-1967. על כן לטענתם, הפעלת הכלבייה חוקית הן מכוח דיני התכנון
18 והבניה והן על פי הסכם המשבצת, מה גם שהסכם המשבצת הסתיימה תקופתו, ועל כן פקע.
19 המשיבים 1-3 מוסיפים וטוענים כי אין עסקינן בהעברת הזכויות מהמשיב 1 למשיבים 2-3,
20 אלא בשימוש משותף, מאחר והמשיב 3 הינו בן זוגו של המשיב 1 המקיים עמו משק בית
21 משותף. המשיבים טוענים כי הכלבים לא יצאו מתחום חלקה 28 ולא שוטטו ביישוב. המשיבים
22 1-3 מכחישים קיומו של מטרד וטוענים כי שוטטות הכלבים לא קשורה למשיבים 1-3, אלא
23 מדובר בכלבים אחרים ביישוב, כאשר אפילו אחד מהמצהירים מטעם המבקשים החזיק
24 תקופה מסוימת כלב מסוכן בביתו. עוד טוענים המשיבים 1-3 בסיכומיהם, כי יש לקבוע כי ד"ר
25 פיינשטיין מטעם משרד החקלאות, אשר הוציאה מכתב בעניינה של הכלבייה נשוא התובענה,
26 הינה בגדר הממונה אשר התיר למשיבים 1-3 את הפעלת הכלבייה כ: "מתקן מוגן" על פי סעיף
27 8(ג) לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), התשנ"ד-1994.
28
29
30

ב. דיון והכרעה:

- 31 התאמת ההליך להמרצת פתיחה
32 .6. ראשית, יש להתייחס לטענותיהם הדיוניות של המשיבים 1-3. אני דוחה טענות אלו. אין מניעה
33 לדון בהליך במסגרת המרצת פתיחה. לעניין זה, יש להבחין בין המקרים המנויים בתקנות 248-

בית משפט השלום בקריות

ה"פ 19-10-38329 כפר רוזנוולד (זרעית) ואח' נ' דרעי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 249 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, שמקורם בהליך של "הזמנת פתיחה"
2 (Originating Summons), כפי שהתפתח במקורו במשפט האנגלי, שהינם רשימה סגורה,
3 לבין מקרים אחרים דוגמת בקשה לסעד הצהרתי על פי תקנה 253 לתקנות שהינם בגדר רשימה
4 פתוחה (ראה: ע"א 571/88 בנייני איפל בע"מ נ' סתוי, פ"ד מד (3) 636 (1990)). ענייננו הוא
5 במקרה מסוג זה האחרון, ולגבי מקרים אלה, לבית המשפט שיקול דעת נרחב האם לנהל את
6 התיק במסגרת המרצת פתיחה (ראה: ע"א 811/76 בורלא נ' גורעם חברה להנדסה וקבלנות
7 בע"מ, פ"ד לא (3) 729 (1977)). במקרים אלה אין מניעה מבית המשפט לדון במסגרת הליך זה
8 גם בשאלות סבוכות משפטיות (ראה למשל: ע"א 119/01 אקונס נ' מדינת ישראל, פ"ד נו (1)
9 817 (2003)).
- 10
- 11 7. בענייננו, עסקינן בהליך שהמחלוקת העובדתית בו הינה מצומצמת יחסית, כאשר הוויכוח
12 ברובו הינו משפטי. נוכח זאת ונוכח העובדה כי נטענת סכנה לציבור, המחייבת קיומו של הליך
13 מהיר, אני סבור כי ראוי הליך זה להידון בדרך של המרצת פתיחה.
- 14
- 15 שאלת הרחבת החזית והעילות למניעת החזקת כלבים
- 16 8. עוד אני דוחה את הטענה כי הטענה לאי נוחות או מטרד כעילה, הינה בגדר הרחבת חזית.
17 ההלכה לעניין זה הינה, כי כאשר התובע הציג את כל העובדות המגבשות את עילת התביעה,
18 אין תביעתו נדחית "רק משום שלא נתן לעילה את ה'כותרת המשפטית' המתאימה ולא הפנה
19 לחוק שממנו נובעת זכות תביעתו" (ע"א 6157/08 אסמאעיל נ' מילאדי, [ניתן ביום 5.9.2011,
20 בפסקה 10 לפסק הדין]; ע"א 7183/13 ברק נ' דלתא קפיטל גרופ בע"מ, [ניתן ביום 12.7.2015]);
21 וכן "לא הכותרת המשפטית לעילת התביעה היא הטענה הבהרה והתייחסות מבראשית בכתב
22 התובענה, אלא העובדות המקימות עילה כזו" (ע"א 794/86 החברה המרכזית לשכון ולבנין
23 בע"מ נ' פינק, פ"ד מד (1) 226, 231 (1990)). האבחנה החשובה בנוגע למופיע בכתב התביעה
24 היא בין עילה משפטית, לבין טענות עובדתיות – כאשר על האחרונות לבית המשפט אין סמכות
25 להוסיף. לעומת זאת, בית המשפט רשאי לדון מיוזמתו במשמעות המשפטית הנגזרת מהמסכת
26 העובדתית אשר נפרשה לפניו.
- 27
- 28 9. בענייננו, טענו המבקשים במפורש להפרת הוראות החוק, וטענו לסכנה לציבור ולחששם
29 מפגיעת הכלבים. די בכך כדי לשמש טענת אי נוחות המספיקה על פי הפסיקה להקים עילה
30 כאשר מוכחת אי חוקיות. אכן, לעניין זה, אין עצם אי החוקיות בגדר עילה (ראה: בג"צ 16/50
31 איגרא-רמא בע"מ נ' ועדת בנין ערים ת"א ואח', פ"ד ה 229 (1951)), אך אי הנוחות מקימה
32 עילה להסרת אי החוקיות (ראה: ר"ע 62/83 ברוך בעל טכסא נ' רחל גונן, פ"ד לח (1) 281

בית משפט השלום בקריות

ה"פ 19-10-38329 כפר רוזנוולד (זרעית) ואח' נ' דרעי ואח'

תיק חיצוני:

1 (1984). הנה כי כן, ככל ואקבל את טענת המבקשים כי קיימת אי חוקיות בהפעלת הכלבייה,
2 די יהא לי באי הנוחות הנגרמת למבקשים מהימצאות כלבים מסוכנים בסמיכות אליהם, כדי
3 ליצור עילת תביעה.

4

5 10. זאת ועוד, יכולה לקום במקביל עוולת מטרד, ויכולה אף הרשות המקומית עצמה – לענייננו
6 המבקשת מס' 2 לפעול למניעת הפעילות שהינה בגדר מפגע. לעניין זה קובע סעיף 247 לפקודת
7 העיריות [נוסח חדש], כדלקמן:

8

9 (א) "העיריה תורה בדבר רישומם והחזקתם של כלבים והשמדתם של כלבי הפקר
10 או כלבים שהם מוחזקים, או מניחים להם לשוטט, במקומות ציבוריים, שלא
11 לפי התנאים שנקבעו".

12

13 (ב) העיריה תסדיר או תמנע החזקת חזירים, תסדיר החזקת בעלי חיים אחרים
14 באופן שהחזקתם לא תהווה מטרד ציבורי או מפגע לבריאות ותסדיר או תמנע
15 מרעה או מעבר של בעלי חיים".

16

17 לעניין סעיף זה נפסק, בניגוד לטענת המשיבים 1-3, כי לרשות המקומית בהחלט יש סמכות
18 להגביל את מספר הכלבים שהינם בהחזקת בעלים פרטי בשל חשש למפגע ציבורי (ראה: בג"צ
19 480/89 מרים אברמובה נ' עירית ירושלים, פ"ד מד (1) 116 (1989)).

20

21 11. לגבי מועצה אזורית, דוגמת ענייננו, חל סעיף 63(א)8 לצו המועצות המקומיות (מועצות
22 אזוריות), התשי"ח-1958, אשר מאפשר למועצה אזורית לפעול כדי להבטיח את בריאות
23 הציבור, את הסדר ואת הביטחון, לרבות לעניין בעלי חיים. סעיף זה בדומה לסעיף 247 לפקודת
24 העיריות [נוסח חדש], נותן למועצה האזורית, סמכות רחבה מאוד עד כדי המתת בעלי חיים
25 היוצרים מפגע בטיחותי או בריאותי (ראה: בג"צ 4884/00 עמותת תנו לחיות לחיות נ' מנהל
26 השירותים הווטרינריים בשדה במשרד החקלאות, פ"ד נח (5) 202, 208 (2004); בג"צ 6446/96
27 העמותה למען החתול נ' עירית ערד, פ"ד נה (1) 769 (1998)).

28

29 12. לעניין זה יכול היה המבקש מס' 2 כמי שפועל בסמכותו כוועד מקומי לו מואצלת סמכות
30 המועצה על פי סעיף 132 לצו, להפעיל סמכות מנהלית. במקום זאת, בחרו המבקשים לפנות
31 לבית המשפט ולבקש הפעלת סמכות אזורית, המבקש 2 מכוח עניינו לדאוג למניעת מפגעים
32 כאמור, ואילו המבקשת 1, מכוח פעולתה במשפט הפרטי, כשלוחה של חברי האגודה השיתופית

בית משפט השלום בקריות

ה"פ 19-10-38329 כפר רוזנוולד (זרעית) ואח' נ' דרעי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 (ראה: ע"א 524/88 פרי העמק אגודה חקלאית שיתופית בע"מ נ' שדה יעקב מושב עובדים של
2 הפועל המזרחי להתיישבות חקלאית שיתופית בע"מ, פ"ד מח (4) 529 (1991)). דומה כי את
3 שאלת קיומה של אי נוחות או מטרד יש לבחון גם בהינתן הסמכות המנהלית האמורה.
4
- 5 13. אכן, גם במשפט הפרטי, החזקת חתולים או כלבים יכולה כאמור לשמש עילה להוצאתם
6 ממקום החזקתם. הטענה כי אי נוחות או מטרד אינם יכולים להיגרם עקב החזקת מספר רב
7 של כלבים במקום אחד, וכי לבעלים זכות להחזיק מספר בעלי חיים ככל העולה על רוחו, אין
8 בה ממש, ובהחלט ייתן בית המשפט צו עשה או צו מניעה במקרה המתאים (ראה למשל מקרה
9 דומה לענייננו במשפט הקנדי, בו נתן בית המשפט לאחרונה צו מניעה בגין מטרד כנגד מקום
10 המנוהל במסגרת תכנית להצלת כלבים, שהחזיק 80 כלבים: *Angerer v. Cuthbert*, 2017
11 *YKSC 54*).
- 12
- 13 14. מעבר לשאלת אי הנוחות, בהתייחס לעוולת המטרד ליחיד, בית המשפט יכול להוציא סעד של
14 ציווי על פי סעיף 74 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], כאשר הינו משתכנע, כי בהתחשב במידת
15 ההפרעה לשימוש סביר במקרקעין, קיימת פגיעה מוחשית בשימוש זה (ראה: ע"א 44/76 **אתא**
16 **חברה לטכסטיל בע"מ נ' זאב שורץ**, פ"ד ל (3) 785 (1976)). לעניין זה יכול בהחלט בית המשפט
17 לקבוע כי פעילותם של בעלי חיים בחצר מגורים פרטית יוצרת מטרד שיש להסירו (ראה: רע"א
18 537/08 **טניה קגן נ' יצחק אוניקול** [ניתן ביום 16.9.2008]).
- 19
- 20 15. הגישה כי ניתן להגביל את פעילותו של בעליהם של בעלי החיים, ביוצרו מטרד בהחזקתם,
21 מקובלת כאמור גם במשפט המשווה, בין במשפט הציבורי ובין במשפט הפרטי, ובמיוחד כאשר
22 עסקינן בכלבים מסוכנים. כך למשל במשפט האנגלי יוצר סעיף 4B ל- *Dangerous Dogs Act*
23 1991, עילה אזרחית באשר להחזקת כלבים מסוכנים שעלולים לפגוע בציבור (ראה: *On R.*
24 *(the application of Golding) v. Maidstone Crown Court* [2019] 1 WLR 5939). כך
25 למשל, גם נפסק בארצות הברית כי הגבלה בחקיקה עירונית על מספר הכלבים המותר להחזקה
26 על ידי בעלים אחד הינה חוקתית (ראה: *Holt v. City of Sauk Rapids*, 559 N.W. 2d 444
27 (Minn. Ct. App. 1997)). דוגמא נוספת מהפסיקה האמריקאית מהעת האחרונה, הינה פסק
28 דין בו נקבע כי זכות בחקיקה ראשית של בעל מוגבלות להחזקת כלב שירות, לא מונעת מהרשות
29 המקומית להגביל בחקיקה עירונית החזקת כלבים מסוכנים, ואין זכות לבעל המוגבלות לדרוש
30 כי כלב השירות יהא מגזע מסוכן דווקא (ראה: *Wilkison v. City of Arapahoe*, 926 N.W.
31 (2019) 2d 441).
- 32

בית משפט השלום בקריות

ה"פ 19-10-38329-10 כפר רוזנוולד (זרעית) ואח' נ' דרעי ואח'

תיק חיצוני:

16. מעבר לדין הכללי במשפט הציבורי והפרטי שנסקר לעיל, במשפט הישראלי קיימת חקיקה ספציפית המתייחסת להחזקת כלבים מסוכנים – חוק להסדרת הפיקוח על כלבים, התשס"ג-2002 (להלן: "חוק ההסדרה"). סעיף 2 לחוק זה מחייב כי לכל כלב מגזע מסוכן כהגדרתו בחוק, יינתן רישיון החזקה על ידי הווטרנר העירוני, אלא אם ניתן למחזיק אישור להחזקת מיתקן מוגן כהגדרתו בחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), התשנ"ד-1994 (להלן: "חוק צער בעלי חיים"). חוק אחרון זה מגדיר "מתקן מוגן" כמתקן שאושר על ידי הממונה שמונה על ידי מנהל השירותים הווטרנריים במשרד החקלאות לעניין חוק זה (ראה הגדרות המנהל והממונה בחוק) לפי סעיף 8(ג) לחוק. סעיף 8(ג) לחוק קובע מקום שאישר הממונה להחזקת בעלי חיים והטיפול בהם, אליו יועברו בעלי חיים שנעברה בהם עבירה.
17. המשיבים 1-3 טוענים כאמור בסיכומיהם, כי יש לראות בד"ר פיינשטיין מטעם משרד החקלאות, אשר חתומה על המסמך מיום 16.9.19 כממונה מכוח חוק צער בעלי חיים, אשר אישרה את המקום נשוא התובענה "כמתקן מוגן". אינני מקבל טענה זו. ראשית, בדיון שהתקיים ביום 26.11.19, נשאל ב"כ המשיבים 1-3 ישירות על ידי בית המשפט (עמ' 2 לפרוטוקול), האם יש למשיבים 1-3 אישור של "מתקן מוגן" והשיב בשלילה. מדובר בהודאה פורמאלית של בעל דין במסגרת הצהרה בבית המשפט אשר מחייבת היתר מבית המשפט כדי לחזור ממנה (ראה: ע"א 375/84 דורה עדן בשם עיזבון המנוח אלברט עדן ז"ל נ' מוחמד שייד שחאדה אל פאגורי, פ"ד מב (4) 226 (1988)). המשיבים 1-3 לא ביקשו מבית המשפט היתר כאמור, ואף לא נימקו מדוע אין לקבל את הצהרתם הראשונית. ממילא אין בטענה ממש. שנית, גם לגופה אין בטענה ממש. די לעיין ברשימת המכותבים לידיעה בסוף המכתב כדי להסיק כי "הממונה" על פי חוק צער בעלי חיים הינה ד"ר דגנית בן דב ולא ד"ר פיינשטיין. לא הוצג בפני כל אישור של ד"ר בן דב כי מקום מגוריהם של המשיבים 1-3 במושב זרעית מאושר "כמתקן מוגן". יתר על כן, עיון במסמך מלמד כעולה מכותרתו שעסקינן בביקורת שערך ד"ר פיינשטיין במקום, הא ותו לא. יתכן אולי שביקורת זו נערכה כהכנה לאישור של ד"ר בן דב את המקום כ"מתקן מוגן", אך אישור סופי כזה לא ניתן, שאם לא כן, היו המשיבים 1-3 מציגים אותו, דבר שלא עשו.
18. כעולה מהמסמך האמור, אין חולק כי הכלבים המוחזקים על ידי המשיבים 1-3 הינם "כלבים מסוכנים" כהגדרתם בחוק ההסדרה. הדבר אף נכתב מפורשות במכתבו של ד"ר ויקטור הדר שצורף לתשובת המשיבים 1-3 להמרצת הפתיחה. זהו גם שמה של העמותה – המשיבה מס' 2. לפיכך, היה על המשיבים 1-3 לצרף לתשובתם את הרישיונות להחזקת הכלבים בהם עסקינן (כ-80 על פי עדותו של המשיב מס' 3), או להציג אישור להחזקתם במקום כ"מתקן מוגן". זאת לא עשו. לפיכך, עוד בטרם אדון בשאר התנאים לחוקיות ההחזקה במקום, ברור כבר עתה כי

בית משפט השלום בקריות

ה"פ 19-10-38329 כפר רוזנוולד (זרעית) ואח' נ' דרעי ואח'

תיק חיצוני:

1 אי חוקיות החזקת הכלבים במקום הוכחה. נוכח העובדה כי עסקינן בכלבים מסוכנים, ברור
2 הוא כי אי נוחות של המבקשים הוכחה די הצורך לקבלת תביעתם.
3
4 19. עם זאת, כפי שיפורט להלן, הוכחה כדבעי לטעמי עילתם של המבקשים, גם מסיבות אחרות,
5 אם משום קיומו של מטרד, אם משום הפרת חוזה המשבצת, ואם משום הפרת דיני התכנון
6 והבניה, שדי בה בצירוף אי הנוחות כמפורט לעיל, כדי לשמש עילה לקבלת התביעה. לניתוח
7 שאלות אלה אעבור עתה.
8

9 הפרת דיני התכנון והבניה והפרת חוזה המשבצת
10 20. תנאי מקדים לשימוש אותו עושים המשיבים 1-3 בכלביה, הינו התאמת השימוש לדיני התכנון
11 והבניה, היינו לתכנית המתאר החלה על המקום. בין הצדדים אין חולק כי על פי תכנית המתאר
12 ג/10851 מוגדר האזור "כמגורים משולב במבני משק". לשיטתם של המבקשים, עסקינן
13 בשימוש חקלאי, טענה עליה הם חוזרים גם בהתייחס לשאלת הפרת חוזה המשבצת. אין לקבל
14 את טענתם זו.
15

16 21. עיון בסעיף 8 לתקנון התכנית ג/10851 מגדיר את השימושים המותרים באזור "מגורים משולב
17 במבני משק": "נועד להקמת מבני מגורים, מבני עזר כגון מחסן לציוד וחניית רכב מקורה, מבני
18 משק, מחסנים חקלאיים ויחידות לאירוח כפרי". אין ספק שאין עסקינן במחסן חקלאי, שכן
19 התכנית מפנה לתכנית ג/6540 שהינה כידוע בגדר חיקוק, המגדירה "מחסן חקלאי" "מבנה
20 הדרוש לשימוש חקלאי לצורך אחסון כלים חקלאיים וציוד", וזאת להבדיל מהגדרת "מבנה חקלאי"
21 שם: "מבנה המיועד לשמש לגידול בעלי חיים, צמחים וכל מבנה אחר הדרוש במישרין לשימוש
22 חקלאי".
23

24 22. מה לגבי הגדרת "מבני משק"? עניין זה נדון בעע"מ 4487/12 **אביחי סטולרו נ' הוועדה**
25 **המקומית לתכנון ולבניה דרום השרון** [ניתן ביום 9.10.2013]. בית המשפט מפנה ראשית
26 להגדרת המונח "שימוש חקלאי" המופיעה בחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965. סעיף 156(א)
27 לחוק זה קובע: "לא ישתמש אדם בקרקע חקלאית אלא בהתאם לאמור בתוספת הראשונה". סעיף
28 7(א) לתוספת הראשונה קובע: "לא יינתן על ידי מוסד תכנון היתר לבניה או לשימוש בקרקע
29 חקלאית למטרה לא-חקלאית אלא בהתאם לתכנית שנתמלאו בה הדרישות של סעיף 6 או אם הסכימה
30 לכך הוועדה [הוולקחש"פ]" [ההדגשה הוספה – ש.א.]. סעיף 7(ב) לתוספת הראשונה לחוק

בית משפט השלום בקריות

ה"פ 19-10-38329 כפר רוזנוולד (זרעית) ואח' נ' דרעי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 מגדיר את התיבה "מטרה לא-חקלאית" כ"בניה או שימוש בקרקע שאינם דרושים במישרין לייצור
2 חקלאי, לעיבוד חקלאי של האדמה או לגידול בעלי חיים". מההגדרה מהו שימוש שאינו חקלאי יש
3 להסיק מהו שימוש חקלאי: "שימוש חקלאי" הוא שימוש בקרקע הדרוש במישרין לייצור
4 חקלאי, לעיבוד חקלאי של האדמה או לגידול בעלי חיים. עם זאת, נקבע שם כי יש לפרש
5 בצמצום את המונח שימוש חקלאי, ככולל רק שימוש הקשור בטבורו למטרה חקלאית לפי שני
6 תנאים מצטברים: האחד נוגע לאופי הפעילות – זו נדרשת לקיים זיקה ישירה והדוקה לפעילות
7 החקלאית; השני נוגע להיקף הפעילות ולהשלכתה על הסביבה החקלאית – ככל שמדובר
8 בהיקף רחב יותר שעשויות להיות לו השלכות תכנוניות, הכף תיטה לקבוע שאין מדובר בשימוש
9 חקלאי. נקבע שם כי שימוש ל"מבנה משק" משמעו: (א) שימוש חקלאי במישרין; או (ב) שימוש
10 התומך בשימוש חקלאי ובלבד שמדובר במבנה שהיקף הפעילות בו מוגבל, ונועד לתמוך בעיבוד
11 התוצרת החקלאית המופקת בעיקר במשק המקומי.
12
- 13 23. נוכח הפרשנות המצמצמת האמורה, אינני מקבל את גישתו של בית המשפט המחוזי מרכז
14 בעפ"א (מרכז) 25782-04-17 **בורוכוב נ' מדינת ישראל** [ניתן ביום 27.6.2017], כי גם גידול בעלי
15 חיים שאינם חיות משק, דוגמת כלבים וחתולים, להבדיל לדוגמה מכבשים, פרות וסוסים, יכלל
16 בגדר שימוש חקלאי. תומך אני בפסיקה אחרת בה נאמרו דברים הפוכים להלכת **בורוכוב**. ראה
17 לעניין זה את ה"פ (ת"א) 1134/01 **גזעון סופר נ' מנהל מקרקעי ישראל** [ניתן ביום 4.1.2006];
18 ת.א. (שלום נתניה) 9059/04 **מנהל מקרקעי ישראל תל אביב נ' כפר ידידיה מושב עובדים**
19 **להתיישבות חקלאית שיתופית** [ניתן ביום 11.12.2007]; ה"פ (מרכז) 52471-01-12 **פלדשטיין נ'**
20 **מינהל מקרקעי ישראל** [ניתן ביום 16.12.2012]. יצוין בהקשר זה כי בע"א 4925/14 **מדינת**
21 **ישראל – רשות מקרקעי ישראל נ' אהרוני** [ניתן ביום 25.10.2018] (להלן: "הלכת אהרוני"),
22 מאבחן השופט עמית במפורש בסעיף 19 לפסק הדין, בין חיות משק שלא ניתן להחזיק אותם
23 בבית בשטח עירוני, ועל כן יש לראותם "כשימוש חקלאי", לבין חיות בית ככלבים וחתולים
24 שאין הצדקה לראות את גידולם כמתאים לשטח חקלאי.
25
- 26 24. זאת ועוד, חוזה המשבצת מאפשר בסעיף 3 רק הקמת מבנים משקיים ושימוש למטרה
27 חקלאית. אינני מקבל את טענת המשיבים 1-3, כי משלא נחתם הסכם משבצת חדש, פקעו
28 הוראותיו של החוזה ואינן מחייבות את הצדדים. לעניין זה הכלל בדיני חוזים הינו, כי ככל
29 שהצדדים לחוזה לא גילו דעתם לאחר סיום תקופתו, כי בדעתם לסיימו, ימשיכו תנאי החוזה
30 לחול בדרך התנהגות (ראה למשל: ע"א 1628/13 **חברת חלקה 184 גוש 6217 בע"מ נ' לוי** [ניתן
31 ביום 19.8.2014]). לפיכך, חוזה זה מחייב את המשיבים 1-3.
32

בית משפט השלום בקריות

ה"פ 19-10-38329 כפר רוזנוולד (זרעית) ואח' נ' דרעי ואח'

תיק חיצוני:

25. בהלכת אהרוני, הבחין בית המשפט העליון בין גידול ואחזקת בעלי חיים לבין טיפול ואחסנת בעלי חיים. בעוד שגידול בעלי חיים הנחשב כשימוש חקלאי עניינו בהחזקתם לתקופה ארוכה, אחסנתם עניינה בתקופה קצרה, ונחשבת שימוש לוואי לא חקלאי, המצריך הגשת בקשה לרשות מקרקעי ישראל לאישור השימוש על פי החלטה 1316 להחלטות מועצת מקרקעי ישראל. בענייננו, עסקינן בבירור במקרה האחרון. עיון במכתבה של ד"ר פיינשטיין מלמד, כי עסקינן בטיפול בכלבים לתקופת מעבר בלבד, עד מציאת משפחות אשר יסכימו לאמץ את הכלבים. מקרה מסוג זה אינו שימוש חקלאי, אלא שימוש לוואי לא חקלאי עליו חלה כאמור החלטה 1316.

26. דא עקא, שהמשיבים 1-3 לא טרחו לפנות למשיבה מס' 4 בבקשה לאשר שימוש זה על פי החלטה 1316. יצוין כי ההחלטה האמורה מחייבת בין היתר כי השימוש הינו כדין על פי תכנית המתאר, או כי ניתן על ידי רשויות התכנון היתר שימוש חורג, כי ניתנה המלצה של משרד החקלאות, וכי שולם למשיבה 4 בגין השימוש הנלווה. בענייננו, נוכח העובדה כי אין עסקינן בגידול בעלי חיים לתקופה ארוכה, על פי הלכת אהרוני, מעבר לעובדה כי אין מדובר בחיות משק, אין לראות בשימוש "כגידול בעלי חיים" ועל כן היה מקום להגיש בקשה להיתר שימוש חורג. כזו לא הוגשה, לא הוגשה למשיבה מס' 4 המלצה של משרד החקלאות, ולא שולם למשיבה 4 דבר. בנסיבות האמורות ברור הוא כי הפעלת הכלבייה נוגדת את הסכם המשבצת ומפרה אותו.

27. אציין בהקשר זה כי אינני נותן משקל בעניין זה לאי צירופה של הסוכנות היהודית להליך. הטעם לכך הינו כי גם אילו היתה הסוכנות היהודית מסכימה לעמדת המשיבים 1-3, לא היה הדבר מכשיר את הפרת חוזה המשבצת, שכן יתר הצדדים לחוזה – היינו האגודה השיתופית ורשות מקרקעי ישראל מתנגדים להפרה זו.

28. הנה כי כן, גם מבלי לבחון את שאלת המטרד, הוכחה אי החוקיות והפרת חוזה המשבצת, המצדיקים כשלעצמם את קבלת התביעה. עם זאת, וכמפורט להלן, גם עילת המטרד הוכחה.

שאלת המטרד

29. לעניין המטרד, ועל אף טענות המשיבים 1-3 הוכח כי הם אינם שומרים על הכלבים המסוכנים סגורים במתחם שברשותם. עובדה זו עולה בבירור מהסרטונים והתמונות שהוצגו לבית המשפט, כאשר אמינה עלי עדות המבקשים כי לא ראו באזור זה כלבים מסוכנים אחרים של בעלי נחלות אחרים וכי אף ראו את המשיב 3 אוסף את הכלבים הנ"ל, אשר צולמו ליד חצרו (ראה: עדות יוסי ברנס בעמ' 6 שורה 12-13, ועדות מר יהלום בעמ' 8 לפרוטוקול). עיון בתמונות גם מלמד כי גם בעין לא מקצועית ניתן לראות שעסקינן בכלבים מסוכנים דוגמת פיטבול.

בית משפט השלום בקריות

ה"פ 19-10-38329 כפר רוזנוולד (זרעית) ואח' נ' דרעי ואח'

תיק חיצוני:

1 טענות המשיבים 1-3 על כן כי לא הוכח שמדובר בכלביהם, או כי לא הוכח שמדובר בכלבים
2 מסוכנים לא שכנעוני. בהקשר זה גם לא ברורה לי טענתם, כי אחד מהמצהירים מטעם
3 המבקשים החזיק בשעתו כלב מסוכן בביתו. עד זה – יוסי אדוני ציין במפורש בעדותו בעמ' 9
4 לפרוטוקול, כי הכלבה המדוברת נלקחה בסוף על ידי המשיבים 1-3 כך שמוחזקת על ידם. זאת
5 ועוד, גם אם החזיק העד כלב מסוג זה, אין הדבר בגדר הצדקה למשיבים 1-3 להחזיק כמות כה
6 גדולה של כלבים מסוכנים, בלא לפקח על סגירתם במתחם, כך שיסכנו עוברים ושבים לרבות
7 ילדים שמטבע הדברים מסתובבים ביישוב.
8

9 30. ודוק: גם עילת המטרד הוכחה בפני. בנסיבות האמורות אינני נדרש לבחון את הטענה הנוספת
10 שהועלתה על ידי המבקשים ועל ידי המשיבה 4, ולפיה הופר חוזה המשבצת בהעברת החזקה
11 במקום לידי המשיבים 2-3. אשאר שאלה זו המצריכה בירור עובדתי האם הוכיחו המבקשים
12 כי הינם מקיימים משק בית משותף, בצריך עיון, מאחר וכאמור השאלה אינה מצריכה הכרעה
13 בתיק זה.
14

15 31. אשר על כן, אני מקבל את התביעה כדלקמן: ניתן בזאת פסק דין הצהרתי ולפיה השימוש
16 שעושים המשיבים 1-3 בחלקה 28 הינו בלתי חוקי ומהווה אף הפרה של חוזה המשבצת. ניתן
17 בזאת צו מניעה קבוע המונע מהמשיבים 1-3 להחזיק בחלקה הנ"ל כלבים מסוכנים כהגדרתם
18 בחוק, וכן צו עשה המחייבם לפנות את הכלבים האמורים מחלקה 28 ומתחומי היישוב זרעית.
19 צו המניעה הקבוע וצו העשה ייכנסו לתוקפם בתוך 45 יום מהיום. עד לכניסתם של צו המניעה
20 וצו העשה המפורטים לעיל לתוקף, יוותר בעינו צו המניעה הזמני המוגבל יותר, שנתתי בתיק
21 זה. עוד אני מחייב את המשיבים 1-3 לשלם הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך כולל של 7,500 ₪
22 למבקשים וסכום דומה למשיבה מס' 4.
23

24 המזכירות תסגור את התיק.

25
26
27 ניתן היום, כ' כסלו תש"פ, 18 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.
28

29

שלמה מיכאל ארדמן, שופט

בית משפט השלום בקריות

ה"פ 38329-10-19 כפר רוזנוולד (זרעית) ואח' נ' דרעי ואח'

תיק חיצוני:

- 1
- 2
- 3